

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 13. De fuga occasionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

pheta teneatur : Domine , ab alienis parce ser-
vo tuo ? quid ergo fiet de vulgatæ nequitia
homine ? Peccata propria , mi Domine
ob suam multitudinem , & gravitatem sat
mihi terroris incutiunt ; quid fiet , si de a-
lienis quoque respondere cogar ? de quibus
mihi non constat , quia ignorare ea volui ,
vel saltem in eorum cognitionem venire
neglexi , veritus , ne ea impedire tenerer ;
& quorum ignorantia me non excusat ,
quod ea non ab imbecillitate , sed â fcor-
dia , vel malitia mea profecta sit ?

Non satis tibi sit ad pœnitentiam accessuro ,
de proprijs delictis te examinare , sed etiam in
aliena inquire , quorum tuo exemplo vel causa ,
vel occasio fuisti.

Non ponatis offendiculum fratri , vel
scandalum. Rom. 14. 13.

Exempla fiunt , quæ facinora esse desti-
terant. Cypr.

DIES XIII.

De Fuga Occasionum.

I.

Occasio semper timenda est , sive ea quæ-
ratur , sive non quæratur. Viri Sanctissi-
mi trepidârunt , si ipsos vel casus , vel neces-

Majus.

tas, vel dæmonis malitia in eam coniecere. Hi rem animi sui magnitudine nō indignā credidēre, ad aspectum alicujus periculi expallescere, ubi de re tanti momenti, quanti est animæ, Deique jacturā facere, agebatur. Sed longē magis metuenda est occasio, ubi ea quæritur. David eam non quæsierat, & nihilominus forma aliqua periculosa nec cogitanti, nec desideranti in oculos fortē inciderat: & hæc licet esset satis remora, virum tam sanctum pervertit. Quid igitur non timendum juvenibus, quorum animi motio vehementissima, virtus imbecillima, cor tenerum, vel corruptum, sensus vivacissimi, & minimē domiti sunt, ubi sectantur objecta in seipsis valdē periculosa, & periculosiora ob inclinationem, qua in illa feruntur? quid hīc expectandum, nisi funestus lapsus?

II. Homo peccandi occasionem non quærit, nisi quia oblectationem in ea invenit; nec eam invenit, nisi quia addictus est objectis, quæ in peccato experitur. Amor, quo in hæc objecta fertur, ipsius cupiditates roborat, eaque in ipsius animum potentiora reddit, & quod consequens est, ad se ab ijs defendendum imbecilliores efficit. An non igitur ipsi exploratū est, se interiturum in occasione, cui se committit, ut succum-

succumbat? satis virium si non habet ad Majus, resistendum propensione, qua in occasionem peccandi abripitur, quomodo, cum in occasione versatur, inclinationi eum ad ipsummet peccatum incitanti resistet, cum cum omnibus illicitis voluptatis, quæ in peccato inveniuntur, aggredietur? si firmus in suprema præcipitij crepidine, cum nihil eum impelleret, stare non potuit, quomodo in declivitate ab objectis præsentibus tractus, & animi sui motionibus impulsus tenere se poterit?

III. Fugiamus itaque peccandi occasionem, si peccatum ipsum vitare volumus. Non addamus vires nostris hostibus jam antè nimium potentibus, in occasiones nos coniiciendo; jam soli solis impares eramus: quid fiet, si per occasiones magis roborentur? Non suppeditemus eis contra nos arma. Viri sanctissimi, quantumvis fortes, & generosi; salutis suæ, nisi fuga, consulere posse, sibi visi non fuere: eorum timor, & præcautio omnes eis vires addidit. Si Iosephus non fugisset, absque dubio succubisset. Heroës Christiani sancto quodam terrore percelli visi sunt ad aspectum periculorum, in quæ vel charitas, vel Zelus eos immiserat. Et non æquè debiles, ac temerarij securi erimus in occasione.

sio.

Majus.

tionibus, in quas animi imperus, & in oblectamenta corporis proclivitas, non autem vera charitas nos præcipitârunt? Quemnam finem, nisi funestum lapsum inconsulta securitas fortiri poterit?

Statue peccandi occasionem vitare, si vitare peccatum cupis.

Qui amat periculum, in eo peribit.
Eccli. 3. 27.

Ioseph fugâ usus est pro armis. *Ambros.*

DIES XIV.

De Frequenti Confessione.

I.

Quomodo vel unicum diem in peccato hære potes, cum eo te liberare per Confessionem possis, si cogites, te odij, & iræ divinæ, hoc est, odij infiniti, & iræ omnipotentis scopum esse. Si ea omnipotens est, resistere ei nihil potest; & tu terræ vermiculus eam sustinere poteris? si est omnipotens, nemo eam evadere potest; & tu eam te evasurum arbitraris? non est bonum irritare Reges, inquit adagium, quia longas habent manus; cum tamen ultra Regni terminos se non extendant. Verum Deus longissimas habet, queis